

JESÚS I EL LLIBRE DE L'APOCALIPSI

Dissabte 14 d'abril

LLEGEIX PER L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: 1 Corintis 10:1-11;
Apocalipsi 12:1-17; 19:11-15; Efesis 1:20; Apocalipsi 11:19; 1:10-18.

PER MEMORITZAR:

“Al qui triomfi li concediré de seure amb mi al seu setial, igual com jo he triomfat i m’he assegut amb el meu Pare al seu setial” (Apocalipsi 3:21).

Una veritat important: el Nou Testament està directament lligat a l'Antic Testament. Una vegada rera l'altra, els evangelis i les epístoles es refereixen a esdeveniments de l'Antic Testament o el citen en forma directa o indirecta. I, en referir-se a si mateix i al seu ministeri, amb quanta freqüència Jesús va esmentar que havien de “complir” les “Escriptures”? (Veure Mateu. 26:54, 56; Marc 14:49; Joan 13:18; 17:12.)

El mateix pot dir-se del llibre de l'Apocalipsi. De fet, és gairebé impossible entendre el llibre de Apocalipsi si prescindim de l'Antic Testament, especialment el llibre de Daniel. Aquesta és una de les raons per les quals, sovint, estudiem els dos llibres junts.

Un aspecte vital de les referències de l'Antic Testament a l'Apocalipsi és que, juntament amb la resta del llibre, revelen a Crist. La revelació té a veure amb Jesús, amb qui és ell, amb el que ha fet pel seu poble i amb el que farà per nosaltres en el temps de la fi. Necessàriament, qualsevol èmfasi en els esdeveniments finals ha de posar a Jesús en un lloc protagonista, que és exactament el que fa Apocalipsi. La lliçó d'aquesta setmana contempla Jesús en aquest llibre.

L'ESTRUCTURA DE L'APOCALIPSI

Entre les moltes coses que els llibres de Daniel i Apocalipsi tenen en comú són les seves dues divisions bàsiques: històrica i escatològica (esdeveniments del temps de la fi). Tots dos conceptes estan íntimament relacionats en cada llibre. Podem visualitzar els esdeveniments històrics com a precursors (o exemples, encara que en menor escala) de grans esdeveniments mundials en els darrers dies. És a dir, en estudiar el que va passar a la història de l'Antic Testament, podem tenir pistes del que succeirà en els nostres dies i en el futur. Tanmateix, aquest principi no es limita només a Daniel i Apocalipsi.

Llegeix 1 Corintis 10:1 a l'11. En aquests versicles, en quins aspectes veiem el principi esmentat al paràgraf anterior?

Com vam estudiar la setmana passada, algunes de les històries de Daniel (Daniel 3:6, 15, 27; 6:6-9, 21, 22) van ser incidents històrics localitzats que reflecteixen, d'alguna manera, els esdeveniments del temps de la fi descrits a Apocalipsi. En estudiar aquestes històries, podem obtenir indicis o pistes, almenys en una escala més àmplia, d'algunes de les coses que el poble de Déu enfrontarà en la fi. No obstant això, potser l'aspecte més important és que, més enllà de la nostra situació immediata aquí, tenim garantida l'alliberament final. Tota la resta que ensenya el llibre de l'Apocalipsi els garanteix la victòria als fidels.

Tot i que hi ha algunes excepcions, la secció històrica d'Apocalipsi són els capítols 1 a l'11, seguits pels capítols 13 al 22, referents al temps de la fi.

Llegeix Apocalipsi 12: 1 al 17. On hauríem de col·locar aquest capítol: a la secció històrica o a la dels esdeveniments finals? Per què?

Com podem veure, aquest capítol pertany a tots dos segments. Per què? A causa de que parla de conflictes històrics: l'expulsió de Satanàs del cel (Apocalipsi 12:7-9), l'atac de Satanàs al nen Jesús (Apocalipsi 12:4) i la posterior persecució de l'església en la història eclesiàstica (Apocalipsi 12:14-16), seguida per una descripció de l'atac del diable al romanent del temps de la fi (Apocalipsi 12:17).

S'ha dit que una de les lliçons que aprenem de la història és que mai aprenem de la història. La idea és que, independentment de l'època en que visqui, la gent segueix cometent els mateixos errors. Amb tanta història a les nostres esquenes de la qual aprendre, com podem evitar cometre els mateixos errors?

IMATGES DE JESÚS

Llegeix els següents versicles d'Apocalipsi, que esmenten a Jesús amb diferents noms i, en alguns casos, el descriuen a ell i el que ell va fer, fa o farà. Què ens ensenyen aquests textos sobre Jesús?

Apocalipsi 1:5

Apocalipsi 1:18

Apocalipsi 5:8

Apocalipsi 19:11-15

Apocalipsi 21:6

Aquests són només alguns dels molts passatges de l'Apocalipsi que representen a Jesús en diversos rols i funcions. Ell és l'Anyell, el que assenyala la seva primera vinguda, en la qual es va oferir a si mateix com sacrifici pels nostres pecats. “Netegeu-vos del llevat del passat, per tal que sigueu una pasta nova, perquè vosaltres sou sense llevat, atès que el Crist, la nostra pasqua, ja ha estat immolat” (1 Corintis 5:7). Apocalipsi diu de Jesús que és “el qui viu; era mort, però adona't que ara visc pels segles dels segles” (Apocalipsi 1:18), en una clara referència a la seva mort i la seva resurrecció d'entre els morts. “Així ho diu l'Esriptura, que el Crist patiria i ressuscitaria d'entre els morts el tercer dia” (Lluc. 24:46). I al capítol 19 de Lluc, versicles 11 al 15, es representa a Jesús en el seu paper en la Segona Vinguda, quan tornarà a la Terra amb poder, glòria i judici. “El Fill de l'Home ha de venir en la glòria del seu Pare, amb els seus àngels, i llavors pagarà a cadascú segons el seu comportament” (Mateu 16:27).

De quina manera podem aprendre, dia a dia, a fer de la vida, la mort, la resurrecció i la vinguda de Jesús el centre de la nostra existència i el fonament de les decisions morals que prenem?

EL TEMA DEL SANTUARI A L'APOCALIPSI

A més de les dues divisions principals, Apocalipsi també té un altre nivell estructural, construït al voltant del Santuari hebreu. Aquest tema del Santuari no es limita a cap de les dues divisions principals, sinó que també és transversal.

El Santuari terrenal començava al pati, a l'Altar de l'Holocaust, on es sacrificaven els animals. Després de la mort de l'animal, símbol de la Creu, el sacerdot entrava en el primer departament del Santuari, que era un model del que Jesús va fer al Santuari celestial després de la seva ascensió. Això és representat per Jesús caminant entre els lampadaris (Apocalipsi 1:13).

Llegeix Apocalipsi 4:1 i 2. Què representa la porta oberta? On es troba aquesta escena? (Veure també Fets 2:33; 5:31; Efeis 1:20; Hebreus 10:12, 13; Salms 110:1; Apocalipsi 12:5).

Poc després de la seva ascensió, Crist va inaugurar el Lloc Sant del Temple celestial, en ingressar per aquesta primera porta oberta. Quan Crist apareix per primera vegada al llibre de l'Apocalipsi, està dret davant els lampadaris del primer departament del Santuari celestial (veure Apocalipsi 1:10-18).

Llegeix Apocalipsi 11:19. Quina és la importància del fet que, quan es va obrir el Temple celestial, Joan va poder veure l'Arca del Pacte, que estava en el segon departament del Santuari terrenal (veure Levític 16:12-14)?

La imatge de l'Arca del Pacte al Santuari celestial és una referència indiscutible al Lloc Santíssim, o el segon departament. En el llibre d'Apocalipsi, podem veure no solament el ministeri de Jesús en els dos departaments, sinó el fet crucial i reconfortant que els esdeveniments celestials i terrenals estan relacionats. Fins i tot enmig de les proves de la història i dels últims dies, descrites al llibre d'Apocalipsi, podem tenir la seguretat que “tot el cel està entestat a la tasca de preparar a un poble que es mantingui ferm en aquests darrers dies. La connexió entre el cel i la Terra sembla ser molt estreta” (MLT 307).

CRIST A L'APOCALIPSI – 1a part

Tot en el llibre d'Apocalipsi, des de l'estructura fins al contingut, té un únic propòsit: revelar a Jesucrist.

Per això les paraules inicials del llibre són: “Revelació de Jesucrist” (*Apocalypsis Iesou Christou*). Això generalment s'entén com 1) “la revelació *de* Jesucrist” [és a dir, donada per ell mateix], o 2) “la revelació *sobre* Jesucrist” [la revelació respecte a ell] (Apocalipsi 1:2). El fet que sigui una “revelació” va en contra dels qui creuen que el llibre d'Apocalipsi és massa difícil d'entendre. Per què el Senyor l'hauria inclòs a la Bíblia si no hagués volgut que l'entenguessin els qui el llegissin?

Llegeix Apocalipsi 1:1 al 8. Què ens ensenyen aquests versicles sobre Jesús?

A l'Apocalipsi, es presenta a Crist com “el sobirà dels reis de la terra” (Apocalipsi 1:5) i, prop del final del llibre, se'l descriu com “Rei de reis” (Apocalipsi 19:16). La major notícia aquí és que, enmig de tot el caos i la confusió de la Terra, podem tenir la seguretat que el nostre amorós Senyor i Salvador té el control absolut.

A Apocalipsi 1:5 trobem una clara referència a Crist com el Redemptor. La frase “Al qui ens estima i amb la seva sang ens ha alliberat dels nostres pecats” assenyala la seva mort expiatòria a la creu. No només ens va justificar, sinó també ens va santificar (1 Corintis 6:11). En passatges com aquest, podem trobar la garantia de la salvació, perquè ens mostra que Jesús és qui renta els nostres pecats; cosa que, per cert, no podem fer-ho pel nostre compte.

Llegeix Apocalipsi 1:7. Què ens ensenya això sobre Jesús?

Per a tota la fe cristiana, la promesa del retorn de Crist “sobre els núvols” és fonamental. Jesús vindrà una altra vegada, una tornada literal en un esdeveniment que tothom veurà, un succés que acabarà, d'una vegada per totes, amb el patiment, el caos i la ruïna d'aquest món, i donarà començament a totes les promeses de la eternitat.

Què ens ensenya Apocalipsi 1:8 sobre Jesús? Quina esperança podem trobar en aquest versicle que ens pugui donar consol enmig de les proves que afrontem?

CRIST A L'APOCALIPSI – 2a part

Llegeix Apocalipsi 1:10 al 18. Què diu Jesús de si mateix?

Jesús apareix en aquests versicles dempeus en el primer departament del Santuari celestial. La seva revelació de si mateix en aquesta funció va ser tan gran que Joan va caure als seus peus amb por. Jesús, sempre reconfortant, li diu que no tingui por i s'assenyala a si mateix com l'Alfa i l'Omega, el primer i el darrer: referències a la seva existència eterna com Déu. Més endavant parla de la seva mort, i de la seva resurrecció i l'esperança que aquesta porta. Jesús té les claus de “la mort i l'Hades”. En altres paraules, Jesús li diu a Joan el que li va dir a la Marta en morir el seu germà, paraules que Joan també va registrar: “Jo sóc la resurrecció i la vida; qui creu en mi, encara que mori, viurà. Tot aquell que viu i creu en mi, no morirà eternament. Ho creus, això?” (Joan 11:25, 26).

Amb Marta i ara amb Joan, Jesús ens crida l'atenció a l'esperança de la resurrecció, la culminació i el clímax de la fe cristiana. Sense ella, quina esperança hi ha?

Llegeix Apocalipsi 22:7, 12 i 13. Què revelen també aquests versicles sobre Jesús?

“Crist Jesús és l'Alfa i l'Omega, el Gènesi de l'Antic Testament i l'Apocalipsi del Nou Testament. Tots dos es reuneixen en Crist. Adam i Déu són reconciliats per l'obediència del segon Adam, qui va complir l'obra de vèncer les temptacions de Satanàs i de reparar el vergonyós fracàs i caiguda d'Adam” (“Comentarios de Elena G. de White”, CBA 6:1092). Sí, Jesús és el Principi i la Fi. Ell ens va crear al principi, i ens recrearà al final.

De principi a fi, el llibre de l'Apocalipsi ens ensenya no només sobre la història, sinó també sobre els esdeveniments del temps de la fi; per tant, segueix sent l'*Apocalypsis Iesou Christou*, la Revelació de Jesucrist. Novament, en qualsevol cosa que estudiem sobre els esdeveniments finals, Jesucrist ha de ser el centre de tot.

■ De quina manera podem mantenir Jesús tots els dies al centre de la nostra vida?

PER ESTUDIAR I MEDITAR: “A l'Apocalipsi hi són revelades les coses profundes de Déu. El nom mateix que va ser donat a les seves pàgines inspirades: l'Apocalipsi, o Revelació, contradiu l'afirmació que és un llibre segellat. Una revelació és una cosa revelada. El Senyor mateix va revelar al seu servent els misteris continguts en aquest llibre, i és el seu propòsit que estiguin oberts a l'estudi de tots. Les seves veritats es dirigeixen tant als que viuen en els darrers dies de la història d'aquesta Terra com als que vivien als dies de Joan. Algunes de les escenes descrites en aquesta profecia pertanyen al passat, altres s'estan complint ara; algunes tenen a veure amb la fi de la gran controvèrsia entre els poders de les tenebres i el Príncep del cel, i altres revelen els triomfs i les alegries dels redimits a la Terra Nova” (*HAp* 466).

Els versicles que vam veure aquesta setmana, tant els del començament com els del final del llibre, mostren que Apocalipsi parla molt de Jesús. Fins i tot amb totes les referències de l'Antic Testament sobre els esdeveniments històrics, el llibre d'Apocalipsi ens ensenya més sobre el nostre Senyor Jesús. Llegeix, a més, Apocalipsi 3:14; 5:5 i 6; 7:14; i 19:11 al 16, que són altres versicles d'Apocalipsi sobre Jesús. Quan reunim aquests textos, podem obtenir una poderosa representació de Jesús i allò que hauria de significar per a nosaltres com els seus seguidors.

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Què significa per a nosaltres el fet que el Nou Testament constantment faci referència a l'Antic Testament? Què hauria de dir-nos sobre l'essencial que hauria de ser la Bíblia per a la nostra fe i quant seriosament hauríem de prendre la Paraula de Déu? Com podem protegir-nos de tots i cadascun dels intents de disminuir l'autoritat de les Escriptures en la nostra vida personal i en la vida de l'església?
2. Revisa ràpidament el llibre d'Apocalipsi i recopila la major quantitat de versicles possibles que parlin específicament de Jesús. A la classe, llegeix els textos en veu alta. Què més et revelen sobre la naturalesa, l'obra, el poder i el caràcter del nostre Senyor? Quin consol obtens d'allò que revelen aquests passatges?
3. En un món de mort, de quina manera podem aprendre a trobar esperança i consol en la promesa de la resurrecció dels morts?

RESUM: El llibre d'Apocalipsi no només és interessant i enigmàtic perquè tracta dels misteris de Déu; també és concret i rellevant perquè tracta de la teva vida i el destí del món.